

Ксьондзів наймит

Руданський Степан Васильович

Ксьондз і пані покойова
На мшу поспішають,
На відході до покою
Слугу закликають.

І тут пані йому каже,
Щоб набіл забрати
І конечне до обіду
На ринку продати.

А ксьондз його посилає
З квитком до Давида
Та узяти око м'яса
Каже йому в жида.

Пішов слуга до Давида —
Не скурав нічого,
Виніс набіл продавати —
Не стало і того.

Прибігає до костьолу,
Глядить свої пані,
Аж ксьондз якраз на ту пору
Стоїть на казанні.

І так чуло мову мовить:
«Czego ty, człowiecze?
Czego chodzisz, czego szukasz
Na tym marnym świecie?» *

А слуга на весь костьол:
«Та ж пані шукаю!
Бо сметана вся пропала
І сам пропадаю».

«Тс!.. Тс!..» А ксьондз говорить:
«My nie wiemy sami,
Lecz co David na to powie,
Jego posluchamy!» **

«О, вже, пане! — слуга каже. —
Ваш Давид хороший!
Не дам, каже, не дам м'яса —
Давай перше гроші!»

* Чого ти, чоловіче?

Чого ходиш, чого шукаєш

На цьому марному світі? (польськ.) — Ред.

** Ми не знаємо,

Але що на це скаже Давид,

Послухаймо його! (польськ.) — Ред.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/ksondziv_naimyt